

de ogsaa for Fremtiden bør undbrages Rigsdagens aarlige Votering, saa fratager man ikke derved Rigsdagen nogen Magt, som den hidtil har haft. Det forstaaer sig af sig selv, at saasnart der skulde skee Forandring i Anvendelsen af disse Indkomster, kunde det ikke skee uden at blive forelagt Rigsdagen. Dersom den Bestemmelse, som er foreslaaet under Nr. 52, ikke bliver vedtagen, vil jeg for mit Vedkommende frasælbe Forslaget under Nr. 56 og beholde det sidste Punktum af Udkastets § 9. Dersom nemlig Fonden hvert Aar skal forelægges Rigsdagen og voteres af den, baade med Hensyn til Indtægter og Udgifter, indseer jeg sandelig heller ikke, hvorfor Rigsdagen skulde være fri for at tage imod Følgerne deraf med Hensyn til Tilskud af Statskassen. Dersom derimod Fonden faaer den ganste exceptionelle Stilling, at den ikke skal voteres hvert Aar, saa følger det af sig selv, at den maa bære sig selv, og jeg vil da stemme imod det sidste Punktum i Udkastets § 9.

Claujen: Jeg kan aldeles henholde mig til den ærede Ordfører med Hensyn til de to foreliggende Hovedpunkter. Jeg er enig med ham i Forslaget under Nr. 49. Jeg kan ikke andet end finde, at en Bestemmelse, der gaaer ud paa, at den midlertidige Forbedring af de mindre Kald skulde skee ved Anvendelse af de større Kalds Overskud, vilde ligge udenfor denne Lov, men tillige, at det vilde aabne en Vej for ministeriel Vilkaarlighed, som det netop maa være en Lønningslovs Hensigt at sætte en Grænse for. Ikke mindre enig er jeg i det Forslag, der er stillet under Nr. 52. Jeg mener, at vor korte finansielle Historie tilstrækkelig har vist, hvor lidet betryggede de særlige Fonds ere, som ere indbragne under Finantsloven. Derimod er jeg uenig angaaende det Forslag, der er opstillet under Nr. 50, at nemlig førend Forslag til andre Udgifter gjøres, skulde Biskoppernes Betænkning indhentes. Naar jeg stemmer derimod, er det naturligtvis ikke min Mening, at det ikke skulde være i sin Orden, især saalange vi ikke ere komne videre i Ordningen af vort Kirkevæsen, end vi vare hiintiden 1848, at Regjeringen i saadanne Tilfælde skulde indhente Betænkning hos de kirke-

lige Foresatte. Heller ikke er jeg uenig i, at det kan være meget godt og tjenligt, at der søges Betryggelse for den fremtidige Anvendelse af de kirkelige Midler. Men for det Første, naar jeg seer hen til det Forslag, der for saa Dage siden blev afvist som overflødigt, skjøndt det, naar man ikke hengiver sig til altfor sangvinste Forventninger, ganske vist vilde have haft en stor Betydning, saa have vi derimod her et Forslag, som ganske vist maa erkjendes for aldeles overflødigt. Der har vist ikke under Cancelliets Periode før 1848 været noget Tilfælde, hvor ikke Cancelliet angaaende Spørgsmaal som de her paatænkte har indhentet Betænkninger hos Biskopperne, og ligesaa lidt har det uden Tvivl været Tilfælde, at den samme Praxis ikke har været fulgt af Kirkeministeriet. Det vilde derfor, mener jeg, tage sig meget besynderligt ud at indføre en saadan Bestemmelse, som om man derved gav noget Ngt, imedens det kun er, hvad der følger af almindelig vedtagne Regler. Dernæst maa jeg urgere, at Ordene, som de her staae, gjøre det udtrykkelig til en Regel, at samtlige Biskoppers Betænkning skulde indhentes i hvert enkelt Tilfælde; men jeg maa her give den høitærede Minister Ret i, at mangfoldige Tilfælde kunne tænkes at ville angaae Foranstaltninger i et og andet enkelt Stift, hvor det da vilde være overflødigt at søge Betænkning hos andre Biskopper end den i vedkommende Stift. Det er kun Foranstaltninger af mere omfattende Natur, der vilde gjøre det nødvendigt at indhente alle Biskoppernes Betænkning. Jeg kan endogsaa tænke mig, at dersom en Minister havde Tilbøielighed til at søge friere Haand for at følge sit eget Hoved, vilde det kunne være af Interesse for ham, at indhente Betænkning fra alle 7 eller 8 Biskopper; han maatte kunne forudsee, at de forskellige Betænkninger ikke let vilde gaae i samme Retning, og der vilde saaledes blive Leilighed til at stille den ene op imod den anden. I ethvert Tilfælde maatte det dog vistnok være overladt til Ministeriet selv at afgjøre, om der efter Sagens Betsfænhed var Grund til at indhente Betænkninger fra alle Biskopper, eller om der kun skulde indhentes Betænkning fra een eller fra flere. — Af disse Grunde altsaa kan jeg ikke andet